

Període d'efecte: 1/6/2003

La declaració anterior és relativa als articles 12 i 5.

Declaració del Principat d'Andorra de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 12 de la Carta europea de l'autonomia local

“De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 12 de la Carta europea de l'autonomia local, el Principat d'Andorra declara que s'hi vincula pels articles i pels apartats següents:

Article 2;
 Article 3: apartats 1 i 2;
 Article 4: apartats 1, 2, 3, 4, 5 i 6;
 Article 5;
 Article 6: apartats 1 i 2;
 Article 7: apartats 1, 2 i 3;
 Article 8: apartats 1, 2 i 3;
 Article 9: apartats 1, 3, 4, 6 i 7;
 Article 10: apartats 1, 2 i 3;
 Article 11.”.

Lleis ordinàries

Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2010 ha aprovat la següent:

Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

Exposició de motius

I Justificació de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

La creació de l'impost sobre societats, així com la submissió de la renda dels empresaris i els professionals individuals a un impost sobre les activitats econòmiques de les persones físiques, configuren un panorama en el qual les rendes derivades de l'exercici d'activitats econòmiques, amb forma individual o societària suporten algun tipus d'impost directe.

En aquest marc normatiu, cal una norma que, per raons d'igualtat i justícia tributària, creï un impost similar per a les rendes d'activitats econòmiques desenvolupades a Andorra per persones físiques o entitats no-residents fiscals i per a les rendes del treball percebudes per persones físiques no-residents fiscals. Atès que les persones físiques no-residents fiscals a Andorra no estan subjectes, en principi, al règim de seguret social del Principat, ni tampoc no estan compreses en l'àmbit subjectiu d'aplicació dels impostos sobre societats i sobre activitats econòmiques de persones físiques, s'ha d'establir un impost sobre la renda dels no-residents fiscals que gravi totes les rendes derivades de l'exercici d'activitats econòmiques o laborals que aquests subjectes obtinguin de font andorrana. Lògicament, la inexistència de tributació per a les persones físiques residents fiscals de les rendes del capital determina que també els no-residents fiscals persones físiques quedin

extramurs de l'impost allà on obtinguin rendes d'aquesta naturalesa. No és aquest el cas de les entitats en general, ja que la configuració de l'impost sobre societats com un impost sintètic que grava la renda total de la societat determina que l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, quan l'obligat tributari sigui una entitat no-resident fiscal, recaigui sobre totes les rendes de font andorrana obtingudes per l'entitat no-resident fiscal. En definitiva, en ser els principis d'igualtat i capacitat econòmica les pedres angulars del nostre ordenament tributari, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, pretén simplement ser un complement que permeti aconseguir un grau important de simetria en matèria tributària respecte a la imposició que recau sobre els subjectes, persones físiques o entitats, residents fiscals a Andorra i gravar de manera substancialment igualitària els residents i els no-residents fiscals.

A més, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals persegueix una finalitat anàloga amb l'impost sobre societats i es justifica per les mateixes raons que aquest impost: es tracta, en definitiva, de situar Andorra en el context internacional com un país amb un ordenament ortodox, homologable i equiparable amb el dels països del seu entorn, la Unió Europea i l'OCDE, i que entén que la signatura de convenis per a l'eliminació de la doble imposició és clau per al desenvolupament de la seva economia. En aquest sentit, l'impost segueix les grans línies de la imposició sobre els no-residents dels països més avançats, encara que no perd de vista la finalitat de l'impost sobre societats de crear un entorn competitiu que faciliti l'atracció d'inversions al Principat d'Andorra. Alhora, pretén ser una de les peces essencials del nostre sistema tributari que permeti establir una xarxa de convenis per eliminar la doble imposició.

II Principis rectors i configuració de l'impost

La complementarietat d'aquest impost respecte de l'impost sobre societats determina que els principis rectors d'aquest impost -coordinació i compatibilitat internacional, transparència i simplicitat normativa i competitivitat- hagin guiat l'elaboració d'aquesta norma.

Cal subratllar, no obstant això, que l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals posseeix singularitats importants respecte a la imposició societària que en justifiquen la regulació en una llei separada.

III Aspectes fonamentals de la Llei

Atesa la peculiaritat de l'ordenament del Principat, resulta essencial en aquesta Llei de donar una definició clara dels obligats tributaris de l'impost. A més de l'obligat tributari, es regulen altres figures com ara els responsables, retenidors i representants dels obligats tributaris, sobre els quals pivota la gestió de l'impost, especialment en la modalitat de contribuents no-residents fiscals sense establiment permanent.

Per vincular una renda al territori del Principat, la Llei utilitza dues tipologies dels punts de connexió. D'una banda, s'utilitza el concepte internacionalment acceptat d'"establiment permanent", que dóna lloc a una de les modalitats de l'impost. De l'altra, es defineixen els punts de connexió específics dels tipus de rendes que el no-resident fiscal pot obtenir en el territori del Principat d'Andorra.

Tant en un cas com en l'altre, els tipus impositius són, per imperatiu del principi de neutralitat i no-discriminació, idèntics als definits per a les societats residents fiscals a Andorra. A més, aquesta és una condició essencial per a la positiva resolució de les futures negociacions de convenis per evitar la doble imposició tenint en compte el contingut de l'article 24 del model de conveni de l'OCDE.

Formalment la Llei s'estructura en 41 articles, una disposició transitòria i cinc disposicions finals.

Capítol I. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost

Article 1

Naturalesa i objecte

L'impost sobre la renda dels no-residents fiscals és un tribut de caràcter directe i naturalesa personal que grava, en els termes que estableix aquesta Llei, la renda obtinguda en el territori del Principat d'Andorra per les persones físiques o jurídiques no-residents fiscals en aquest.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Aquest impost s'aplica en tot el territori del Principat d'Andorra.

Article 3

Tractats i convenis

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que han passat a formar part de l'ordenament intern.

Capítol II. Els obligats tributaris

Article 4

Obligats tributaris

Són obligats tributaris d'aquest impost les persones físiques i les persones jurídiques no-residents fiscals al Principat d'Andorra, que obtinguin rendes en aquest territori.

A aquests efectes, es consideren residents fiscals al Principat d'Andorra, les persones jurídiques definides a l'article 7 de la Llei de l'impost sobre societats, i les persones físiques definides a l'article 8 de la Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques.

Article 5

Responsables

1. Responen solidàriament del deute tributari corresponent als rendiments que hagi satisfet o a les rendes dels béns o els drets, el dipòsit o la gestió dels quals tingui encomanat, respectivament:

- a) el pagador dels rendiments meritats en favor dels obligats tributaris que operin sense mediació d'establiment permanent, o;
- b) el dipositari, el mandatari o el gestor dels béns o dels drets dels obligats tributaris que operin sense mediació d'establiment permanent.

2. No s'entén que una persona o una entitat satisfà un rendiment quan es limita a efectuar una simple mediació de pagament. S'entén per "simple mediació de pagament" l'abonament d'una quantitat per compte i ordre d'un tercer.

3. En el cas del pagador de rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels obligats tributaris no-residents fiscals, les actuacions del ministeri encarregat de les finances poden

entendre's directament amb el responsable, al qual és exigible el deute tributari. El mateix procediment resulta d'aplicació en el cas del dipositari, el mandatari o el gestor de béns o drets dels obligats tributaris no-residents fiscals, no destinats a un establiment permanent.

4. Responen solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents als establiments permanents dels obligats tributaris no-residents fiscals les persones que, d'acord amb el que estableix l'article 6, siguin els seus representants.

5. Quan la falta d'ingrés del deute tributari de l'obligat tributari no-resident fiscal sigui imputable a accions o omissions de les persones a les quals aquest precepte considera responsables, el seu comportament pot ser objecte de les sancions corresponents, podent exigir-se al responsable, juntament al deute tributari corresponent al no-resident fiscal, la sanció que correspongui.

Article 6

Representants dels obligats tributaris no-residents fiscals

1. Els obligats tributaris no-residents fiscals estan obligats a nomenar, abans de la fi del termini de declaració de la renda obtinguda a Andorra, una persona física o jurídica amb residència a Andorra, perquè els representi davant el ministeri encarregat de les finances en relació amb les seves obligacions per aquest impost quan, atesa la quantia o les característiques de la renda obtinguda en el territori andorrà per l'obligat tributari, ho requereixi així el ministeri encarregat de les finances.

2. L'obligat tributari no-resident fiscal, o el seu representant, estan obligats a comunicar al ministeri encarregat de les finances el nomenament, degudament acreditat, en el termini d'un mes a partir de la data d'aquest nomenament. La comunicació s'ha d'acompanyar de l'acceptació expressa del representant.

3. En el cas d'incompliment de l'obligació de nomenament que estableix l'apartat anterior, el ministeri encarregat de les finances pot considerar representant de l'establiment permanent qui figuri com a tal en el Registre de Societats Mercantils o, si no n'hi ha, els qui estiguin facultats per contractar en nom de l'obligat tributari no-resident fiscal.

Article 7

Domicili fiscal

1. Els obligats tributaris no-residents fiscals en el territori andorrà tenen el seu domicili fiscal, a l'efecte del compliment de les seves obligacions tributàries, a Andorra:

- a) Quan operin a Andorra a través d'un establiment permanent, al lloc on radiqui la gestió administrativa efectiva i la direcció de l'empresa en el territori andorrà.
- b) Quan obtinguin rendes derivades de béns immobles, en el domicili fiscal del representant i, si no n'hi ha, al lloc de situació de l'immoble corresponent.
- c) En els casos restants, en el domicili fiscal del representant o, si no n'hi ha, en el del retenidor o el del responsable solidari.

2. Quan no s'hagués designat representant, les notificacions practicades en el domicili fiscal del responsable solidari i del retenidor tenen el mateix valor i produeixen efectes iguals que si s'haguessin practicat directament a l'obligat tributari. La mateixa validesa, a falta de designació de representant per persones o entitats no-residents fiscals i a falta de responsable solidari, tenen les notificacions que es puguin practicar en qualsevol dels immobles de la seva titularitat.

3. Qualsevol canvi de domicili fiscal per part de l'obligat tributari no-resident fiscal ha de ser comunicat al ministeri encarregat de les finances, d'acord amb el que preveu l'article 23 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Capítol III. Rendes sotmeses a gravamen i formes de subjecció

Article 8

Fet generador

1. Constitueix el fet generador l'obtenció de rendes, dineràries o en espècie, en el territori d'Andorra, per part dels obligats tributaris d'aquest impost, de conformitat amb el que s'estableix als articles següents.

2. No estan subjectes a aquest impost els rendiments del capital mobiliari definits en l'article 13 quan siguin obtinguts

per persones físiques no-residents fiscals a Andorra.

3. No estan subjectes a aquest impost els interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis a què es refereix l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagaments d'interessos, aprovat per la Llei 11/2005, del 13 de juny.

4. Tampoc estan subjectes a aquest impost els guanys de capital derivats de la transmissió de béns immobles o drets sobre els mateixos fetes per persones no-residents fiscals que actuïn sense mediació d'establiment permanent, sempre que estiguin subjectes a l'impost regulat per la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

5. Es presumeixen retribuïdes, llevat de prova en contrari, les prestacions o les cessions de béns, drets i serveis susceptibles de generar rendes subjectes a aquest impost.

Article 9

Rendes obtingudes en territori andorrà

1. Es consideren rendes obtingudes en territori andorrà les provinents d'activitats desenvolupades dins del territori esmentat, les que procedeixen de béns situats a Andorra o les que provenen de drets exercitables o utilitzables al Principat.

2. En particular, es consideren rendes obtingudes en el territori andorrà totes aquelles que siguin satisfetes per persones jurídiques residents a Andorra, o per persones físiques, que siguin empresaris o professionals residents a Andorra; excepte que les rendes corresponguin a drets o prestacions contractades, realitzades i utilitzades fora del territori andorrà.

Article 10

Regles de tributació

Els obligats tributaris d'aquest impost seguiran les següents regles de tributació:

1. Quan la renda s'obtingui mitjançant un establiment permanent a Andorra, tributarà per la totalitat de la renda atribuïble a l'establiment permanent, amb independència del lloc d'obtenció de la mateixa.

2. Quan la renda s'obtingui sense establiment permanent a Andorra, tributarà de forma individual i separada per cadascuna de les rendes que s'obtenen.

Article 11

Rendes atribuïbles a un establiment permanent

1. S'entén obtinguda a Andorra la renda d'activitats econòmiques quan aquesta renda resulti atribuïble a un establiment permanent ubicat a Andorra.

2. S'entén que una persona física o una entitat no-resident fiscal opera mitjançant establiment permanent en el territori andorrà quan, per qualsevol títol, disposi en aquest territori, de manera continuada o habitual, d'un lloc fix de negocis de qualsevol índole, mitjançant el qual l'entitat duu a terme tota o part de la seva activitat. En particular, s'entén que constitueixen establiment permanent:

- a) les seus de direcció,
- b) les sucursals,
- c) les oficines,
- d) les fàbriques,
- e) els tallers, els magatzems, les botigues i altres establiments similars,
- f) les mines, les canteres, les explotacions agrícoles, forestals o pecuàries, o qualsevol altre lloc d'exploració o extracció de recursos naturals, i
- g) les obres de construcció, instal·lació o muntatge, la durada de les quals excedeixi els dotze mesos.

3. No obstant les disposicions de l'apartat anterior, es considera que l'expressió "establiment permanent" no inclou:

- a) la utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa;
- b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat

d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat que siguin transformades per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies o de recollir informació per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en les lletres anteriors, a condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

4. No obstant el disposat en els apartats anteriors, quan una persona diferent d'un agent independent actuï per compte d'una empresa i ostenti i exerceixi habitualment a Andorra poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considerarà que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest territori.

5. No es considera que una empresa té un establiment permanent a Andorra, pel simple fet que realitzi les seves activitats dins el territori andorrà per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que les esmentades persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

6. El fet que una societat resident fiscal en un Estat tercer controli o sigui controlada per una societat resident d'Andorra o que realitzi activitats empresarials en territori andorrà (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'altra manera), no converteix per si sol a qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

7. Quan la persona física o l'entitat no-resident fiscal no operi a través d'un establiment permanent, la renda es considera obtinguda en el territori andorrà en els casos següents, sempre que la

renda no pogués ser inclosa en algun altre tipus de renda establerta en aquest capítol:

a) quan es tracti de prestacions de serveis utilitzades en el territori andorrà, en particular les referides a la realització d'estudis, projectes, assistència tècnica o suport a la gestió. S'entenen utilitzades en el territori andorrà les que serveixin a activitats econòmiques efectuades en el territori andorrà o es refereixin a béns situats en aquest territori. Quan aquestes prestacions serveixin parcialment a activitats econòmiques realitzades en el territori andorrà, es consideren obtingudes a Andorra només per la part que serveixi a l'activitat desenvolupada a Andorra;

b) quan derivin, directament o indirectament, de l'actuació en el territori andorrà d'artistes i esportistes, o de qualsevol altra activitat relacionada amb aquesta actuació, encara que siguin percebudes per una persona o una entitat diferent de l'artista o l'esportista.

Article 12

Rendes del treball

1. Els rendiments del treball es consideren rendes obtingudes en el territori andorrà quan derivin, directament o indirectament, d'una activitat personal desenvolupada en aquest territori.

Tenen la qualificació de rendiments del treball totes les contraprestacions o utilitats, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que derivin, directament o indirectament, del treball personal o la relació laboral i no tinguin el caràcter de rendiments d'activitats econòmiques. En particular, tenen aquesta consideració els sous i els salaris, les remuneracions en concepte de despeses de representació, les beques i les opcions sobre accions concedides en el marc d'una relació laboral.

2. També tenen la consideració de rendes derivades del treball les següents:

a) Les pensions i altres prestacions similars, quan derivin d'una ocupació prestada en territori andorrà o quan siguin satisfetes per una persona o entitat resident fiscal en el territori andorrà

o per un establiment permanent situat en aquest territori. Es consideren pensions les remuneracions públiques o privades satisfetes per raó d'una ocupació anterior, amb independència que siguin percebudes pel mateix treballador o per una altra persona.

b) Les retribucions dels administradors i els membres dels consells d'administració, de les juntes que tinguin caràcter de consell d'administració o d'òrgans representatius d'una entitat resident fiscal en el territori andorrà.

Article 13

Rendes de capital mobiliari

Es consideren rendes obtingudes en el territori andorrà els rendiments de capital mobiliari següents:

a) Els dividendes i altres rendiments derivats de la participació en el patrimoni net d'entitats residents fiscals a Andorra. En particular, el terme "dividendes", en el sentit d'aquest precepte, comprèn les rendes de les accions, les accions o els bons de gaudiment, les participacions, les parts de fundador o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en les utilitats d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o partícip.

b) Els interessos, amb el significat que aquest terme adopta en l'article 6 de la Llei 11/2005, del 13 de juny, d'aplicació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, quan siguin pagats per persones o entitats residents fiscals a Andorra o quan retribueixin prestacions de capital utilitzades en el territori andorrà.

c) Els rendiments procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurances de vida o invalidesa celebrats amb institucions o entitats residents fiscals a Andorra. S'entenen incloses en aquest grup les prestacions pagades per fons de pensions o instruments de protecció social equivalent o les seves gestores a residents fiscals a Andorra, o per establiments permanents de gestores de

fons i plans de pensions situats en el territori d'Andorra.

d) Les rendes derivades de participacions en fons d'inversió, plans de pensions o instruments anàlegs i contractes d'assegurances quan el fons d'inversió, de pensions o l'entitat asseguradora siguin no-residents fiscals a Andorra i el dipositar, el gestor o l'administrador de les participacions esmentades i contractes o del cobrament de les prestacions sigui un resident fiscal a Andorra o un establiment permanent d'un no-resident fiscal a Andorra, o la inversió es dugui a terme a través de comptes corrents oberts a Andorra amb entitats residents o no-residents fiscals.

e) Els cànon satisfets per persones o entitats residents fiscals en el territori andorrà o per establiments permanents situats en aquest territori, o que s'utilitzin en el territori andorrà. Tenen la consideració de cànon les quantitats de qualsevol classe pagades pels conceptes següents:

- qualsevol concessió o autorització d'ús o cessió o llicència de drets sobre patents, dissenys, models i dibuixos industrials, marques, noms de domini i altres signes distintius de l'empresa, com també sobre altres drets de propietat industrial;

- qualsevol concessió o autorització d'ús o cessió o llicència de drets sobre plans, fórmules o procediments secrets, de drets sobre informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques, incloses les tècniques i els mètodes de comercialització empresarial, o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics;

- qualsevol concessió o autorització d'ús o cessió o llicència de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les produccions audiovisuals i els programes, les aplicacions i els sistemes informàtics, així com els drets veïns als drets d'autor;

- els pagaments per la cessió de drets d'imatge.

f) Altres rendiments de capital mobiliari no esmentats en els apartats anteriors. A aquest efecte, tenen la

consideració de rendiments del capital les utilitats o les contraprestacions, qualsevol que sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que provenguin, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat dels quals correspongui a l'obligat tributari i no es trobin destinats a activitats econòmiques realitzades per aquest obligat tributari, o derivin, directament o indirectament, de béns mobles o drets situats en el territori andorrà.

Article 14

Altres rendes

1. Es consideren rendes obtingudes a Andorra els rendiments derivats, directament o indirectament, de béns immobles situats en el territori andorrà o de drets relatius a aquests béns immobles.

2. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà els guanys patrimonials derivats de les variacions en el valor del patrimoni de l'obligat tributari que es posin de manifest amb motiu de qualsevol alteració en la composició d'aquest valor del patrimoni, llevat que es qualifiquin en aquest capítol com una renda d'un altre tipus, en els supòsits següents:

a) Quan es derivin de valors emesos per persones o entitats residents fiscals en el territori andorrà, llevat dels emesos en mercats secundaris d'Estat membres de la Unió Europea i de països membres de l'OCDE.

b) Quan es derivin d'altres béns mobles, diferents dels valors, situats en el territori andorrà o de drets que s'hagin de complir o s'exercitin en el territori andorrà.

c) Quan procedixin, directament o indirectament, de béns immobles situats en el territori andorrà o de drets relatius a aquests béns. En particular, s'hi consideren inclosos:

- els guanys patrimonials derivats de drets o participacions en una entitat, resident fiscal o no, l'actiu de la qual estigui constituït principalment, de manera directa o indirecta, per béns immobles situats en el territori andorrà;

- els guanys patrimonials derivats de la transmissió de drets o

participacions en una entitat, resident fiscal o no, que atribueixin al seu titular el dret de gaudiment sobre béns immobles situats en el territori andorrà.

d) Quan s'incorporin al patrimoni de l'obligat tributari no-resident fiscal béns situats en el territori andorrà o drets que s'hagin de complir o s'exercitin en aquest territori, encara que no derivin d'una transmissió prèvia, com els guanys en el joc.

3. S'estima que no hi ha alteració en la composició del patrimoni en els casos següents:

a) en els supòsits de divisió de la cosa comuna;

b) en la dissolució de l'associació de guanys, en l'extinció del règim econòmic matrimonial de participació o en l'extinció del règim econòmic matrimonial de separació de béns, quan per imposició legal o resolució judicial es produeixin adjudicacions per causa diferent de la pensió compensatòria entre cònjuges;

c) en la dissolució de comunitats de béns.

En tot cas, els béns i els drets als quals s'apliquin les lletres anteriors conserven el valor d'adquisició originari, sense que la circumstància que s'hi descriu n'impliqui una revaloració.

Així mateix, es considera que no hi ha guany o pèrdua patrimonial en els supòsits de reducció de capital. Quan la reducció de capital, sigui quina sigui la seva finalitat, doni lloc a l'amortització de valors o participacions, es consideren amortitzades les adquirides en primer lloc, i el seu valor d'adquisició es distribueix proporcionalment entre la resta de valors homogenis que romanguin en el patrimoni del contribuent. Quan la reducció de capital no afecti de la mateixa manera tots els valors o les participacions propietat del contribuent, s'entén referida a les adquirides en primer lloc. No obstant això, quan la reducció de capital tingui per finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'aquesta devolució minora el valor d'adquisició dels valors afectats, fins a la seva anul·lació. L'excés que pogués resultar té la consideració de dividend.

4. No es consideren obtinguts en el territori andorrà els rendiments següents:

- a) els satisfets per raó de compravendes internacionals de mercaderies, incloses les comissions de mediació en aquestes compravendes, així com les despeses accessòries i connexes;
- b) els satisfets a persones o entitats no-residents fiscals a Andorra per establiments permanents situats a l'estranger, amb càrrec a aquests establiments, quan les prestacions corresponents estiguin vinculades amb l'activitat de l'establiment permanent a l'estranger.

Article 15

Rendes exemptes

Estan exemptes les rendes següents:

- a) En el cas de persones físiques no-residents fiscals:
 - Els sous i els salaris percebuts per treballadors no-residents fiscals contractats per empreses residents o establertes al Principat d'Andorra, als quals es refereix l'article 12, quan estiguin subjectes al règim de seguretat social del Principat d'Andorra i mentre es mantinguin en aquest règim.
 - Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legal o judicialment reconeguda. El mateix tracte resulta aplicable a les indemnitzacions satisfetes per les administracions públiques andorranes per danys personals com a conseqüència del funcionament dels serveis públics.
 - Les indemnitzacions per acomiadament fet en forma indeguda, improcedent o injustificat del treballador, en la quantia establerta amb caràcter obligatori en la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals, en la seva normativa de desenvolupament o, si escau, en la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que pugui considerar-se com a tal l'establerta en virtut de conveni, pacte o contracte, en la quantia que excedeix dels imports obligatoris indicats.
 - Les prestacions reconegudes a l'obligat tributari no-resident fiscal per la seguretat social d'Andorra o

per les entitats que la substitueixin com a conseqüència d'incapacitat permanent absoluta o invalidesa greu.

- Les beques públiques percebudes per cursar estudis reglats, tant a Andorra com a l'estranger, en tots els nivells i els graus del sistema educatiu amb els límits que es determinin reglamentàriament.

- Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

b) Els rendiments del capital mobiliari als quals es refereix l'article 13 quan siguin percebuts per entitats no-residents fiscals.

c) De les rendes obtingudes en les operacions de transmissió de la participació d'entitats residents fiscals a Andorra, de separació del soci i de liquidació de l'entitat, la part de la renda que es correspongui amb les reserves dotades amb càrrec a les rendes exemptes a què es refereixen l'apartat 1 de l'article 20 o l'article 21 de la Llei de l'impost sobre societats. També està exempta la renda obtinguda en la transmissió de la participació de l'entitat resident a Andorra que es correspongui amb diferències de valor imputables a les participacions en entitats no-residents fiscals a Andorra que tingui l'entitat, les participacions de la qual es transmeten i compleixin els requisits perquè sigui aplicada l'exempció establerta en l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei de l'impost sobre societats, o amb diferències de valor imputables a actius o elements destinats a establiments permanents que l'entitat resident a Andorra tingui a l'estranger i en relació amb els quals es pugui aplicar l'article 21 de la Llei de l'impost sobre societats.

d) Les rendes derivades de les accions o les participacions en institucions d'inversió col·lectiva regulades en la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà, amb exclusió de les gestores d'entitats d'aquest tipus.

Article 16

Formes de subjecció i operacions vinculades

1. Els obligats tributaris no-residents fiscals que obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent situat en el territori andorrà tributen per la totalitat de la renda imputable a aquest establiment, sigui quin sigui el lloc de la seva obtenció, d'acord amb el que disposen els articles 17 a 24.

Els obligats tributaris no-residents fiscals que obtinguin rendes sense mediació d'establiment permanent tributen de manera separada per cada meritació total o parcial de renda sotmesa a gravamen, sense que sigui possible cap compensació entre aquestes rendes, en els termes previstos en els articles 25 a 35.

2. A les operacions realitzades per obligats tributaris no-residents fiscals amb persones o entitats vinculades a ells els són d'aplicació les disposicions de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats.

A aquest efecte, es consideren persones o entitats vinculades les esmentades en l'apartat 1 de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats. En qualsevol cas, s'entén que hi ha vinculació entre un establiment permanent situat en el territori andorrà amb la seva casa matriu, amb altres establiments permanents de la casa matriu esmentada i amb altres persones o entitats vinculades a la casa matriu o els seus establiments permanents, tant si estan situats en el territori andorrà com a l'estranger.

Capítol IV. Rendes obtingudes per obligats tributaris no residents fiscals mitjançant un establiment permanent

Article 17

Rendes imputables als establiments permanents

1. Componen la renda imputable a l'establiment permanent els beneficis obtinguts per l'obligat tributari no-resident fiscal a Andorra a través d'un establiment permanent situat en el territori andorrà i, en particular, els següents:

- a) els rendiments de les activitats o les explotacions econòmiques desenvolupades per l'establiment permanent esmentat;

b) els rendiments derivats d'elements patrimonials destinats a l'establiment permanent;

c) els guanys o les pèrdues patrimonials derivades dels elements patrimonials destinats a l'establiment permanent.

Es consideren elements patrimonials a l'establiment permanent els definits segons l'article 14 de la Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques.

2. En els casos de reexportació de béns o transferència de béns i drets prèviament importats o destinats pel mateix obligat tributari no-resident fiscal a un establiment permanent ubicat a Andorra, es considera:

a) Que no s'ha produït cap alteració patrimonial, sense perjudici del tractament aplicable als pagaments realitzats pel període d'utilització, si es tracta d'elements d'immobilitzat importats temporalment.

b) Que hi ha hagut alteració patrimonial, si es tracta d'elements d'immobilitzat adquirits per utilitzar-los en les activitats desenvolupades per un establiment permanent. L'alteració patrimonial gravable a Andorra per aquest impost és la diferència entre el valor de mercat del bé o el dret en el moment de la seva transmissió per l'establiment permanent i el valor de mercat de l'element patrimonial esmentat en el moment en què es va afectar o es va posar en funcionament per l'establiment permanent a Andorra, descomptades, si escau, les amortitzacions corresponents i realitzades les correccions valoratives que siguin procedents.

c) Que hi ha hagut rendiment, positiu o negatiu, d'una activitat o explotació econòmica, si es tracta d'elements que tinguin la consideració d'existències. La renda imputable a l'establiment permanent, quan l'adquisició o transmissió posterior tingui lloc amb la casa matriu de l'establiment permanent o amb parts vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats, és la diferència entre el valor de mercat del bé o el dret adquirit i el seu valor de mercat en el moment de la transmissió.

3. Es considera que hi ha hagut alteració patrimonial en cas que l'establiment permanent cessi en la seva activitat a Andorra en relació amb els béns i els drets que li són destinats. A l'efecte de quantificar la renda imputable a l'establiment permanent en aquest supòsit, s'aplica la mateixa regla prevista en la lletra b) de l'apartat anterior.

Article 18

Diversitat d'establiments permanents

Quan un contribuïent disposi de diversos centres d'activitat en el territori andorrà, es considera que aquests centres d'activitat constitueixen un únic establiment permanent.

Article 19

Determinació de la base de tributació

1. La base de tributació de l'establiment permanent es determina d'acord amb les disposicions de la Llei de l'impost sobre societats, sense perjudici del que disposen les lletres següents:

a) Per a la determinació de la base de tributació no resulten deduïbles els pagaments que l'establiment permanent efectuï a la casa matriu o a algun dels seus establiments permanents o entitats vinculades en concepte de cànon, interessos, comissions, abonats en contraprestació de serveis d'assistència tècnica o per l'ús o la cessió de béns o drets.

No obstant el que s'ha disposat anteriorment, són deduïbles els interessos abonats pels establiments permanents de bancs estrangers a la seva casa matriu o a altres establiments permanents, per a la realització de la seva activitat.

b) Per a la determinació de la base de tributació és deduïble la part raonable de les despeses de direcció i generals d'administració que corresponguin a l'establiment permanent, sempre que es compleixin els requisits següents:

- reflex en els estats comptables de l'establiment permanent;

- constància, mitjançant memòria informativa presentada amb la declaració, dels imports, els criteris i els mòduls de repartiment;

- racionalitat i continuïtat dels criteris d'imputació adoptats.

S'entén complert el requisit de racionalitat dels criteris d'imputació quan aquests criteris es basin en la utilització de factors feta per l'establiment permanent i en el cost total dels factors esmentats. En qualsevol cas, és aplicable l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats sobre operacions vinculades.

En els casos en què no sigui possible utilitzar el criteri assenyalat en el paràgraf anterior, la imputació es pot fer atenent la relació en què es trobi alguna de les magnituds següents:

- xifra de negoci;

- costos i despeses directes;

- inversió mitjana en elements d'immobilitzat intangible, tangible i en inversions immobiliàries destinats a activitats o explotacions econòmiques;

- inversió mitjana total en elements destinats a activitats o explotacions econòmiques.

c) En cap cas no resulten imputables quantitats corresponents al cost dels capitals propis de l'entitat destinats, directament o indirectament, a l'establiment permanent.

Article 20

Tipus impositiu i quota de tributació

1. El tipus de gravamen per als obligats tributaris d'aquest impost, que operin mitjançant un establiment permanent, és del 10 per cent.

2. La quota de tributació és la quantitat resultant d'aplicar a la base de tributació, determinada d'acord amb els articles anteriors, el tipus de gravamen regulat en l'apartat 1.

3. De la quota de tributació de l'impost s'apliquen les deduccions previstes als articles 43 i 45 de la Llei de l'impost sobre societats per determinar la quota de liquidació.

4. De la quota de liquidació es dedueixen els pagaments a compte regulats en l'article 24.

5. Quan l'import dels pagaments a compte efectivament realitzats durant l'exercici superin la quantitat resultant de la quota de liquidació el ministeri encarregat de les finances procedeix a retornar l'excés.

Article 21*Període impositiu i meritació*

1. El període impositiu coincideix amb l'exercici econòmic declarat per l'establiment permanent, sense que pugui excedir els 12 mesos.

Quan no se n'hagués declarat un altre de diferent, el període impositiu s'entén referit a l'any natural.

La comunicació del període impositiu s'ha de formular en el moment en què s'hagi de presentar la primera declaració per aquest impost, i s'entén subsistent per a períodes posteriors mentre no es modifiqui expressament.

2. S'entén que el període impositiu ha conclòs quan:

- a) l'establiment permanent cessa en la seva activitat,
- b) es duu a terme la desafectació de la inversió efectuada en el seu moment respecte de l'establiment permanent,
- c) es produeixi la transmissió de l'establiment permanent a una altra persona física o entitat,
- d) hi hagi dissolució i, si escau, liquidació de l'entitat titular de la casa matriu,
- e) quan mori el seu titular, en el cas d'establiments permanents de persones físiques.

3. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 22*Declaració*

La declaració per aquest impost s'ha de presentar i subscriure en el lloc, el termini i la forma que es determini reglamentàriament.

Article 23*Obligacions comptables, registrals i formals*

1. Els establiments permanents estan obligats a portar una comptabilitat separada, referida a les operacions que duguin a terme i als elements patrimonials que els estiguin destinats, tal com estableix la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.

2. Estan, així mateix, obligats al compliment de la resta d'obligacions d'índole comptable, registral o formal exigibles a les entitats residents fiscals en el territori andorrà per les normes de la Llei de l'impost sobre societats.

3. El ministeri encarregat de les finances ha de crear un registre d'entitats no-residents fiscals en el qual s'han d'inscriure les persones i les entitats que operin a Andorra a través d'un establiment permanent i s'hagin d'inscriure igualment en el Registre de Societats Mercantils. Aquestes entitats estaran subjectes al mateix règim que resulta d'aplicació a les entitats residents fiscals d'acord amb els articles 47 a 52 de la Llei de l'impost sobre societats, en els termes i amb les adaptacions que resultin necessàries atenent les característiques d'aquestes entitats no-residents fiscals.

Article 24*Pagaments a compte i obligació de practicar la retenció per part dels establiments permanents*

Els obligats tributaris que actuïn mitjançant un establiment permanent estan sotmesos al pagament a compte que regulen els articles 45 i 46 de la Llei de l'impost sobre societats.

Capítol V. Rendes obtingudes per obligats tributaris no-residents fiscals sense mediació d'establiment permanent**Article 25***Base de tributació*

1. Amb caràcter general, la base de tributació de l'impost corresponent als rendiments que obtinguin els obligats tributaris sense mediació d'establiment permanent està constituïda per l'import total de la renda meritada.

2. La base de tributació corresponent als rendiments derivats d'operacions de reassurança està constituïda pels imports de les primes cedides, en reassurança, al reassegurador no-resident fiscal.

3. La base de tributació corresponent als guanys de capital derivats de la transmissió de béns o drets situats en territori andorrà, es determina aplicant a cada alteració patrimonial que es produeixi, les normes previstes en els articles 26, 27 i 28.

4. En cas de la transmissió d'un bé o dret que provingui d'una adquisició a títol lucratiu, es consigna com a valor d'adquisició el valor normal de mercat de l'element adquirit.

5. En cas de la transmissió d'un bé o un dret a títol lucratiu, es consigna com a valor de transmissió el valor de mercat del bé o dret al moment de la transmissió.

Article 26*Norma general sobre l'import dels guanys o les pèrdues patrimonials*

L'import dels guanys o les pèrdues patrimonials és:

- a) en el supòsit de transmissió onerosa o lucratiu, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials;
- b) en els altres supòsits, el valor de mercat dels elements patrimonials o parts proporcionals, si escau.

Article 27*Normes de valoració dels guanys patrimonials en les transmissions a títol oneros*

1. El valor d'adquisició està format per la suma de:

- a) l'import real pel qual l'adquisició esmentada s'hagués efectuat;
- b) el cost de les inversions i les millores efectuades en els béns adquirits i les despeses i els tributs inherents a l'adquisició, exclosos els interessos que haguessin estat satisfets per l'adquirent.

2. El valor de transmissió és l'import real pel qual l'alienació s'hagués efectuat. D'aquest valor s'han de deduir les despeses i els tributs necessaris en la transmissió a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 quan resultin satisfets al transmissor. Per import real del valor d'alienació es pren l'efectivament satisfet, sempre que no resulti inferior al valor normal de mercat, cas en el qual preval aquest valor.

3. En el cas de béns immobles, el guany patrimonial obtingut es redueix en un 20%.

Article 28*Normes específiques de valoració aplicables a guanys i pèrdues patrimonials*

1. Es considera que la transmissió de drets de subscripció preferent genera un guany patrimonial gravable per l'import obtingut pel transmissor.

2. Quan es tracti d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició és l'import realment satisfet pel contribuïent. Quan es tracti d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició tant d'aquestes accions com d'aquelles de les quals procedeixen resulta de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguin.

3. De les aportacions no dineràries a societats andorranes, quan el guany patrimonial estigui subjecte a tributació a Andorra, el valor es determina per la diferència entre el valor d'adquisició dels béns o els drets aportats i la quantitat més gran de les següents:

- a) El valor nominal de les accions o les participacions socials rebudes per l'aportació o, si escau, la seva part corresponent. A aquest valor s'hi ha d'afegir l'import de les primes d'emissió.
- b) El valor de cotització dels títols rebuts el dia en què es formalitzi l'aportació o l'immediatament anterior.
- c) El valor de mercat del bé o el dret aportat.

El valor de transmissió calculat així es té en compte per determinar el valor d'adquisició dels títols rebuts com a conseqüència de l'aportació no dinerària.

4. En els casos de separació dels socis o dissolució de societats andorranes, es considera guany o pèrdua patrimonial, sense perjudici de les corresponents a la societat, la diferència entre el valor de la quota de liquidació social o el valor de mercat dels béns rebuts i el valor d'adquisició del títol o participació de capital que correspongui.

5. En la permuta de béns o drets, inclòs el bescanvi de valors, el guany o la pèrdua patrimonial es determina per la diferència entre el valor d'adquisició del bé o el dret que se cedeix i el més alt dels dos següents:

- a) el valor de mercat del bé o el dret lliurat;
- b) el valor de mercat del bé o el dret que es rep a canvi.

6. En les incorporacions de béns o drets que no derivin d'una transmissió, es computa com a guany patrimonial el seu valor de mercat.

7. Reglamentàriament, es poden establir regles específiques de concreció dels valors de transmissió o de transmissió d'elements patrimonials quan hi pugui haver dubtes sobre l'aplicació de les regles generals regulades en aquesta Llei.

Article 29*Quota de tributació*

La quota de tributació s'obté aplicant a la base de tributació determinada de conformitat amb l'article 25 els tipus de gravamen següents:

- a) amb caràcter general, el 10 per 100;
- b) quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reasserurança, l'1,5 per 100.

Article 30*Quota de liquidació i deducció per eliminar la doble imposició interna*

1. La quota de liquidació és el resultat de restar a la quota de tributació la deducció per doble imposició interna regulada per aquest article.

2. La quota de tributació es minora amb l'import de les quotes de tributació satisfetes per l'obligat tributari per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris.

Article 31*Deduccions*

De la quota només es dedueixen les retencions i els ingressos a compte que s'haguessin practicat sobre les rendes de l'obligat tributari no-resident fiscal.

Article 32*Meritació*

1. L'impost es merita:

- a) Si es tracta de rendiments, quan resultin exigibles o en la data del cobrament si aquesta fos anterior.

b) Si es tracta de guanys patrimonials, quan tingui lloc l'alteració patrimonial o la transmissió.

c) En la resta de casos, quan siguin exigibles les rendes corresponents.

d) En el cas de rendes imputades al contribuïent no-resident fiscal com a conseqüència de correccions valoratives fetes pel ministeri encarregat de les finances, la renda s'entén meritada en la data en què es va dur a terme el pagament; posteriorment és objecte d'un ajustament en virtut de les potestats que s'atribueixen al ministeri encarregat de les finances.

2. En el cas de defunció del contribuïent, totes les rendes pendents d'imputació s'entenen exigibles en la data de la mort.

Article 33*Declaració*

1. Els obligats tributaris no-residents fiscals que obtinguin rendes en el territori andorrà sense mediació d'establiment permanent estan obligats a presentar declaració, amb la determinació i l'ingrés del deute tributari corresponent, per aquest impost en la forma, el lloc i els terminis que s'estableixin reglamentàriament.

2. Poden també efectuar la declaració i l'ingrés del deute els responsables solidaris definits en l'article 5.

3. No s'exigeix als obligats tributaris no-residents fiscals la presentació de la declaració corresponent a les rendes respecte de les quals s'hagués practicat la retenció o efectuat l'ingrés a compte, a què es refereixen els articles 34 i 35.

4. Quan un obligat tributari no-resident fiscal consideri que una autoliquidació ha perjudicat d'alguna manera els seus interessos legítims, pot instar la rectificació de la dita autoliquidació d'acord amb el procediment que es reguli reglamentàriament.

Article 34*Persones i entitats amb obligació de retenir i ingressar a compte*

1. Tenen la consideració de retenidors les persones físiques o les entitats a les quals aquest article imposa l'obligació d'ingressar al ministeri encarregat de les finances, amb motiu dels pagaments

que facin als obligats tributaris definits en l'article 4.

2. Té la consideració d'obligat a practicar ingressos a compte la persona o l'entitat que satisfà rendes en espècie als obligats tributaris definits en l'article 4.

3. Tenen la consideració d'obligats a fer pagaments a compte els obligats tributaris als quals l'article 24 imposa l'obligació d'ingressar quantitats a compte de l'obligació tributària principal de pagament de l'impost amb anterioritat al moment en què aquesta obligació de pagament resulti exigible.

4. Estan obligats a practicar la retenció i l'ingrés a compte respecte de les rendes subjectes a aquest impost que satisfacin o abonin:

a) les entitats residents fiscals en el territori andorrà, incloses les entitats o patrimonis autònoms regulats en el segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat A) de l'article 15 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre del 1996;

b) les persones físiques residents fiscals en el territori andorrà que realitzin activitats econòmiques, d'acord amb la definició que, a aquest efecte, utilitza la Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, respecte de les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici d'aquestes activitats;

c) els obligats tributaris no-residents fiscals que operin mitjançant un establiment permanent o sense, quan paguin rendes gravades per aquest impost.

5. En cap cas no estan obligades a practicar la retenció o l'ingrés a compte les missions diplomàtiques o les oficines consulars a Andorra d'Estats estrangers.

Article 35

Normes de retenció i d'ingrés a compte

1. Els subjectes obligats a retenir han de retenir o ingressar a compte una quantitat equivalent a la que resulti d'aplicar les disposicions previstes en aquesta Llei per determinar el deute tributari corresponent als obligats tributaris no-residents fiscals sense establiment permanent.

Sense perjudici de l'anterior, per al càlcul de l'ingrés a compte s'aplica el que es disposi reglamentàriament.

2. Els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte han d'assumir l'obligació d'efectuar l'ingrés al ministeri encarregat de les finances, sense que l'incompliment d'aquesta obligació els en pugui excusar.

3. No s'ha de practicar la retenció o l'ingrés a compte respecte de:

a) les rendes que estiguin exemptes en virtut del que estableix l'article 15 o un conveni per evitar la doble imposició que resulti aplicable, sense perjudici de l'obligació de declarar;

b) les rendes satisfetes o abonades als obligats tributaris no-residents fiscals sense establiment permanent, quan s'acrediti el pagament de l'impost o la procedència d'exempció;

c) les rendes a què es refereix l'article 24 de la Llei de l'impost sobre societats.

4. El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte ha de presentar la declaració i efectuar l'ingrés davant el ministeri encarregat de les finances en el lloc, la forma i els terminis que s'estableixin, de les quantitats retingudes o els ingressos a compte fets, o la declaració negativa quan no hagués procedit la seva pràctica. Així mateix, ha de presentar un resum anual de les retencions i els ingressos a compte amb el contingut que es determini reglamentàriament.

El subjecte obligat a retenir i a practicar ingressos a compte està obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir una certificació acreditativa de les retencions o els ingressos a compte efectuats. L'abast d'aquestes obligacions formals s'ha d'establir reglamentàriament.

5. Si es tracta de transmissions de béns immobles situats en el territori andorrà realitzades per obligats tributaris no-residents fiscals que actuen sense establiment permanent, el notari que doni fe de l'operació o, si no escau, l'adquirent, tingui o no tingui la condició d'obligat a retenir d'acord amb l'apartat 1 de l'article anterior, està obligat a retenir i ingressar el 5 per 100, o a efectuar l'ingrés a compte corresponent, de la contraprestació

acordada, en concepte de pagament a compte de l'impost corresponent a aquests béns immobles.

L'obligació de retenir establerta en aquest apartat s'aplica igualment en relació amb les transmissions d'accions o participacions socials d'entitats en què més del 50 per 100 del valor d'aquestes accions procedeixi, de manera directa o indirecta, de propietat immobiliària situada en el territori andorrà. Així mateix, és d'aplicació la referida obligació de retenir en relació amb la transmissió d'accions de societats que haguessin dut a terme ampliacions de capital durant els dos anys anteriors a tal transmissió accionarial quan amb caràcter previ a aquesta ampliació de capital més del 50 per 100 del valor d'aquestes accions procedia, de manera directa o indirecta, de propietat immobiliària situada en el territori andorrà.

No procedeix el pagament a compte a què es refereix aquest apartat en els casos d'aportació de béns immobles en la constitució o l'augment de capitals de societats residents fiscals en el territori andorrà.

Sense perjudici de les sancions que poguessin correspondre per la infracció en què s'hagués incorregut, si la retenció o l'ingrés a compte no s'haguessin ingressat, els béns transmesos queden afectes al pagament de l'import que resulti menor entre la retenció esmentada o l'ingrés a compte i l'impost corresponent. En els casos de transmissions d'accions de societats l'actiu principal de les quals siguin immobles a Andorra, els immobles i les accions queden afectes al pagament de l'impost corresponent a la transmissió d'aquestes últimes.

Article 36

Devolucions

1. Quan un obligat tributari no-resident fiscal hagi suportat una retenció improcedent o superior a la quota de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, pot sol·licitar al ministeri encarregat de les finances la devolució de l'excés sobre la quota tributària esmentada. S'entenen compresos en aquest supòsit de devolució els casos en què la retenció practicada excedeix els límits de tributació en la font establerts per

un conveni de doble imposició conclòs per Andorra.

A aquest efecte, es practica l'autoliquidació de l'impost en el model que determini el ministeri encarregat de les finances.

2. El ministeri encarregat de les finances procedeix, si escau, a fer aquestes devolucions dictant la liquidació provisional corresponent, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions ulteriors, provisionals o definitives, que siguin procedents. La liquidació provisional que estableixi la procedència de la devolució s'ha de dictar en un termini no superior a tres mesos comptats a partir de la data de presentació de la sol·licitud de l'obligat tributari.

El ministeri encarregat de les finances torna a l'obligat tributari en el termini d'un mes, l'excés sobre la quota de tributació que resultés exigible d'acord amb el que disposa aquest article. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi efectuat la devolució de l'excés, l'obligat tributari té dret a que se li aboni l'interès legal al qual es refereix l'article 38 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

3. A més dels obligats tributaris no-residents fiscals, poden presentar les sol·licituds de devolució a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article els responsables solidaris definits a l'article 6.

4. El procediment i la forma de pagament per a les devolucions a què es refereix aquest article es determinen reglamentàriament.

Capítol VI. Infraccions i sancions

Article 37

Infraccions

La regulació de les infraccions en matèria tributària relatives al contingut d'aquesta Llei es regeix en allò que no s'estableix en la present Llei, pel règim d'infraccions i sancions establert en la secció tercera del capítol III de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Article 38

Modalitats d'infraccions

1. Es consideren infraccions simples de caràcter lleu:

a) les autoliquidacions incompletes sense transcendència en la liquidació;

b) l'incompliment de requeriments d'informació i/o documentació.

2. Es considera infracció simple de caràcter greu l'incompliment de l'obligació a què es refereix l'apartat 1 de l'article 6.

3. Es consideren infraccions de defraudació:

a) la no presentació de l'autoliquidació;

b) les autoliquidacions incompletes amb transcendència en la liquidació;

c) les falses autoliquidacions.

Article 39

Sancions

1. Les infraccions simples de caràcter lleu són sancionades mitjançant una multa fixa d'entre 150 euros i 3.000 euros.

2. La infracció simple de caràcter greu és sancionada mitjançant una multa fixa de 3.000 euros.

3. Les infraccions de defraudació són sancionades mitjançant una multa proporcional d'entre el 50% i el 150% de la quota defraudada.

4. Les sancions s'estableixen seguint els criteris de graduació establerts en la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Article 40

Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent dicta la resolució que correspongui, contra la qual es pot recórrer en els termes establerts en l'article 72 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

3. En qualsevol cas, i perquè l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha d'aportar una garantia suficient, ja sigui hipotecària o bé un aval o fiança d'una entitat bancària andorrana que garanteixi l'import total del deute tributari.

Capítol VII. Ordre jurisdiccional i competent

Article 41

Jurisdicció competent

La jurisdicció administrativa, amb l'exhauriment previ de la via administrativa en matèria tributària, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i dret que se suscitin entre el ministeri encarregat de les finances i els obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició transitòria. Base de tributació en el cas de rendes obtingudes amb establiment permanent durant el primer any d'aplicació de l'impost

En el cas de rendes obtingudes mitjançant establiment permanent, la base de tributació corresponent al primer període impositiu es calcula d'acord amb les normes d'aquesta Llei, però ponderant-la per la proporció entre els mesos transcorreguts durant el 2011 sobre el total de mesos del seu exercici econòmic.

Disposició final primera. Modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari

El Govern ha de presentar en el termini d'un any a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un Projecte de llei de modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996, que adapti i actualitzi els procediments de liquidació, gestió i control dels tributs en relació a les exigències i necessitats d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Actualització dels imports

La Llei del Pressupost General pot actualitzar els tipus de gravamen o els límits quantitativs que estableix aquesta Llei, sense que això no pugui implicar modificacions substancials de l'impost que regula.

Disposició final tercera. Habilitació normativa

1. S'encomana al Govern la redacció de les disposicions i dels reglaments necessaris pel desenvolupament i l'execució d'aquesta Llei en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

2. Els models de declaració d'aquest impost i els dels seus pagaments a compte són fixats per reglament, el qual ha d'establir, a més de la forma, el lloc i els terminis per presentar-los, els supòsits i les condicions de la seva presentació per mitjans telemàtics.

3. Es delega al ministeri encarregat de les finances la gestió i recaptació de l'impost que regula aquesta Llei.

4. Durant els sis primers mesos d'aplicació de l'impost, els obligats tributaris podran realitzar consultes relatives exclusivament a la interpretació de l'articulat de la Llei que hauran de ser contestades pel ministeri encarregat de les finances i que tindran caràcter vinculant. El Govern establirà reglamentàriament els termes i l'abast en que es podran efectuar aquestes consultes.

Disposició final quarta. Aplicació de l'impost

Aquesta Llei és aplicable a les rendes meritades a partir de l'1 d'abril de 2011.

Disposició final cinquena. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2010

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2010 ha aprovat la següent:

Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Exposició de motius

I Justificació de la creació de l'impost sobre societats

La finalitat de la Llei de l'impost sobre societats que es presenta és regular i implantar aquesta figura tributària. Aquesta creació enllaça i encaixa perfectament amb l'orientació del Principat d'Andorra en els nostres dies com a centre de prestació de serveis internacionals. L'obertura cap a l'exterior de l'economia andorrana juntament amb la modernització del sistema fiscal i una distribució més equitativa de les càrregues tributàries són les raons principals que fonamenten aquesta iniciativa legislativa.

La introducció d'aquest impost així com la conseqüent conclusió de convenis per a l'eliminació de la doble imposició internacional constitueixen dos elements d'un binomi que és clau en la conformació de l'anomenada infraestructura juridicoeconòmica del Principat d'Andorra, en la mesura que permetrà que els seus ciutadans i empresaris puguin competir en condicions adequades en l'actual escenari de globalització econòmica. Al mateix temps, el binomi impost sobre societats/convenis per a l'eliminació de la doble imposició pretén erigir-se en l'eix sobre el qual giri l'atracció d'inversió estrangera cap al Principat.

Només la introducció d'un impost sobre societats homologable al d'altres països permetrà al Principat d'Andorra signar convenis per eliminar la doble imposició amb altres estats, com a instrument de política tributària i compliment amb els estàndards definits internacionalment i, especialment, en el context de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE), però també com a mitjà per facilitar la sortida a l'estranger de les seves empreses i

l'atracció d'inversió estrangera al territori del Principat. En aquest mateix sentit, l'impost sobre societats és el complement de les reformes mercantils i financeres que s'han emprès els últims temps amb la finalitat d'alinear l'ordenament jurídic del Principat amb el propi dels països més avançats.

Per altra banda, la introducció d'una fiscalitat directa sobre els beneficis s'alinea de forma clara amb el principi constitucional de distribució equitativa de les càrregues fiscals. Alhora, la implantació de les figures tributàries vigents als estats membres de la Unió Europea suposa la supressió de taxes i altres figures impositives que deixen de tenir sentit amb la modernització del marc tributari; així doncs, aquesta Llei deroga la Llei de la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques, del 20 de desembre de 1995.

II Principis rectors de l'impost sobre societats

A l'hora de configurar l'impost sobre societats, s'han pres en consideració una sèrie de principis que n'inspiren la regulació, a saber: els principis de coordinació i compatibilitat internacional, transparència i simplicitat normativa i competitivitat.

Els principis de coordinació i compatibilitat internacional s'han pres en consideració a l'efecte de modelar l'impost atenent les tendències prevalents i els models impositius vigents als estats membres de la Unió Europea i als països membres de l'OCDE, sense desconèixer les orientacions seguides per altres països. En aquest sentit, es pot afirmar que l'impost sobre societats regulat en aquesta Llei és ortodox, perfectament compatible i homologable amb el que s'exigeix als principals països de l'entorn europeu i l'OCDE. Al mateix temps, i encara que s'hagi buscat que els països del nostre entorn reconeguin en l'impost sobre societats del Principat d'Andorra una figura anàloga a la que ells tenen en els seus ordenaments, s'ha procurat articular una normativa de les més avançades, dotant les nostres empreses de solucions i instruments operatius que només trobaran als estats més desenvolupats, com, per exemple, acords previs en matèria de preus de transferència en línia amb els impulsats per les directrius